

ONEMENJENO
0707 - 07 - 60
TOŠ & TOŠ

122-245

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 68 Pž-865/2020-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, Ane Cvitković, sutkinje izvjestiteljice i Nikoline Mišković, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza M-PROFIL d.o.o. Zabok, Prilaz dr. F. Tuđmana 11, OIB 72774354623, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Orehovec, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ilić, Orehovec & Partneri d.o.o. iz Zagreba, Smičiklasova 18, protiv tuženika PET-PROM d.o.o. Zagreb, Vrtni put 5, OIB 67247311476, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Toš, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Borić & Toš d.o.o. iz Zagreba, Radnička cesta 34, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1695/2014 od 31. ožujka 2016., u sjednici vijeća održanoj 18. svibnja 2020.

presudio je

Odbija se kao neosnovana tužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1695/2014 od 31. ožujka 2016. u točkama I., II., III. i IV. njezine izreke.

riješio je

I. Odbacuje se kao nedopuštena tužiteljeva žalba podnesena protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1695/2014 od 31. ožujka 2016. u točki V. njezine izreke.

II. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troška sastavljanja odgovora na žalbu u iznosu od 13.600,00 kn.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1695/2014 od 31. ožujka 2016. odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev da se utvrdi da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Ugovor o cesiji, sklopljen između tužitelja i tuženika od 3. siječnja 2012. te da se utvrdi da ne postoji pravo tuženika na naplatu imovinske koristi temeljem Ugovora o cesiji od 3. siječnja 2012. u iznosu od 1.088.000,00 kn (točka I. izreke presude). Odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev da se utvrdi da je ništetan Ugovor o cesiji, sklopljen između tužitelja i tuženika 3. siječnja 2012. (točka II. izreke presude). Odbijen je kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova u iznosu od 107.800,00 kn (točka III. izreke presude). Naloženo je tužitelj naknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu od 48.225,00 kn (točka IV. izreke presude). Odbijen je kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu parničnih troškova za iznos od 13.600,00 kn (točka IV. izreke presude).

Iz obrazloženja prvostupanjske presude proizlazi da je sud ocijenio da su ispunjene opće pretpostavke za pobijanje pravne radnje iz odredbe članka 127. Stečajnog zakona („Narodne novine” broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10 i 25/12; dalje: SZ), jer je stečajni postupak nad tužiteljem otvoren rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-338/12 od 9. srpnja 2012., da je pobijani Ugovor o cesiji sklopljen 3. siječnja 2012., da stečajna masa u iznosu od 77.282.634,13 kn nije dostatna za namirenje stečajnih vjerovnika čije tražbine iznose 203.705.235,21 kn. Međutim, saslušanjem stranaka i svjedoka sud je utvrdio da tuženik nije znao da je u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora tuženik znao da je tužitelj bio nesposoban za plaćanje pa je odbio tužbeni zahtjev jer nije ispunjena posebna pretpostavka iz odredbe članka 128. stavka 1. SZ-a. Sud je odbio i eventualni tužbeni zahtjev, jer ugovor nije ništetan zbog toga što je radnja poduzeta suprotno odredbi članka 27. Zakona o platnom prometu u zemlji („Narodne novine“ broj 117/01). O trošku parničnog postupka sud je odlučio primjenom odredbe članka 154. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/04, 118/14 i 107/15; dalje: Tarifa).

Protiv označene presude žalbu je podnio tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnome navodi da je sud pogrešno iz izvedenih dokaza zaključio da tuženik nije znao da je tužitelj nesposoban za plaćanje, jer je tužitelj tuženiku obveze plaćao sa zakašnjenjem pa je tuženik koristio sredstvo osiguranja, mjenicu te jer je na dnevniku HRT 1 emitirano da je tužitelj u financijskim problemima i ne isplaćuje radnicima plaće dulje vrijeme. Predlaže da ovaj sud ukine pobijanu presudu i predmet vrati na ponovno suđenje. Traži trošak sastavljanja žalbe u iznosu od 17.000,00 kn.

U odgovoru na žalbu tuženik je osporio žalbene navode i predlaže da ovaj sud žalbu odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsku presudu. Traži trošak sastavljanja odgovora na žalbu u iznosu od 13.600,00 kn.

Žalba nije osnovana, djelomično nije dopuštena.

Ispitavši presudu u točkama I. do IV. njezine izreke u smislu odredbe članka 365. stavka 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjska presuda pravilna i osnovana na zakonu.

Tužitelj nema pravni interes pobijati presudu u točki V. njezine izreke jer je u tom dijelu odbijen tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška pa je riješeno kao u točki I. izreke ovog rješenja prema odredbi članka 358. stavka 3. ZPP-a.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika – ugovora o cesiji sklopljenog 3. siječnja 2012. te podredno zahtjev za utvrđenje da je navedeni ugovor ništetan.

Po ocjeni ovog suda pravilno je prvostupanjski sud zaključio da tužitelj nije dokazao da je tuženik znao za tužiteljevu trajnu nesposobnost za plaćanje u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o cesiji. Naime, stečajni postupak nad tužiteljem otvoren je 9. srpnja 2012. na temelju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka od 8. ožujka 2012., a pobijana radnja poduzeta je 3. siječnja 2012. pa se kao posebna pretpostavka primjenjuje odredba članka 128. SZ-a za kongruentno namirenje.

Navedenom odredbom propisano je da se pravna radnja, poduzeta u posljednja tri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka, kojom se jednom stečajnom vjerovniku daje ili omogućava osiguranje ili namirenje na način i u vrijeme u skladu sa sadržajem njegova prava (kongruentno namirenje), može pobijati ako je u vrijeme kad je poduzeta dužnik bio nesposoban za plaćanje i ako je vjerovnik u to vrijeme znao za tu nesposobnost. To znači da moraju biti ispunjene dvije osnovne pretpostavke da bi se radilo o kongruentnom namirenju; da je dužnik u vrijeme poduzimanja radnje bio nesposoban za plaćanje i da je vjerovnik to znao. U konkretnom slučaju i iskaza saslušanih svjedoka i stranaka proizlazi da tuženik nije znao da je tužitelj trajno nesposoban za plaćanje, jer tužitelj te podatke nije objavljivao prilikom poslovanja, a inače je svoje obveze plaćao sa zakašnjenjem. U odnosu na Dnevnik HRT sud je pravilno ocijenio da se pozivanjem na prilog u Dnevniku ne može osnovano dokazati da je tuženik znao za tužiteljevu nesposobnost za plaćanje, jer je taj prilog objavljen 2. srpnja 2012., a ne u vrijeme sklapanja ugovora.

U žalbi tužitelj osporava prvostupanjsku odluku u cijelosti međutim iz sadržaja žalbe ne proizlazi niti jedan razlog zbog kojeg tužitelj smatra da točka II. izreke presude nije valjana. Ispitavši odluku o eventualnom tužbenom zahtjevu, ovaj sud je zaključio da je prvostupanjski sud pravilno ocijenio da predmetni Ugovor nije ništetan zbog toga što je sklopljen u vrijeme blokade računa, jer ako je sklapanje ugovora zabranjeno samo jednoj strani, ovdje tužitelju, ugovor je valjan u smislu odredbe članka 322. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO).

Tužiteljeva žalba protiv odluke o troškovima postupka nije osnovana, s obzirom na to da je sud pravilnom primjenom članaka 154. stavka 1. i 155. ZPP-a i Tarife i u tom dijelu donio pravilnu i zakonitu odluku.

Slijedom navedenog, valjalo je žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu kako je odlučeno u izreci ove presude.

Temeljem odredbe članka 166. stavka 1. u vezi s člankom 155. ZPP-a, tuženikov zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka je odbijen, jer je ovaj sud ocijenio da zahtijevani troškovi nisu bili potrebni radi vođenja parnice pa je odlučeno kao u točki II. izreke ovog rješenja.

Zagreb, 18. svibnja 2020.

Predsjednica vijeća
Jagoda Crnokrak

Dokument je elektronički potpisan:
JAGODA CRNOKRAK

Vrijeme potpisivanja:
29-06-2020
09:12:23

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=CRNOKRAK
G=JAGODA
CN=JAGODA CRNOKRAK

Broj zapisa: 17895-dd123

Kontrolni broj: 0ecb0-31708-fdba3

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=JAGODA CRNOKRAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.